

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Spraw Wewnętrznych,**

wydane w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych w przedmiocie organizacji Policji Państwowej, pełniącej służbę na drogach wodnych, na podstawie art. 2 przepisów przejściowych do ust. z dnia 24 lipca 1919 r. o Policji Państwowej (Dz. p.p. № 61 poz. 363).

Art. 1. Dla zapewnienia bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego na drogach wodnych, wyznacza się specjalne oddziały Policji Państwowej, których działalność ogranicza się w zasadzie na koryto rzeki, pas nadbrzeżny, przystanie i porty.

Art. 2. Oddziały te w obrębie danego okręgu policyjnego podlegają służbowo, gospodarczo i administracyjnie bezpośrednio odnośnym okręgowym Komendom Policji Państwowej.

Art. 3. Stosownie do potrzeb i w zależności od lokalnych warunków oddziały te, w obrębie danej okręgowej komendy, dzielą się na poszczególne komisariaty Policji rzecznej, obejmujące określone odcinki dróg wodnych.

Art. 4. Kierownicy komisariatów Policji rzecznej podlegają okręgowej Komendzie Policji.

Art. 5. W zakresie służby bezpieczeństwa i czynności wykonawczych władz państwowych podlegają oddziały Policji Państwowej rzecznej miejscowym władzom administracyjnym państwowym.

Art. 6. Ogólne ustawy, przepisy i instrukcję oraz regulaminy policyjne obowiązują funkcjonariuszy Policji Państwowej rzecznej.

Art. 7. Do szczególnych obowiązków funkcjonariuszy Policji Państwowej rzecznej należą:

- 1) ochrona porządku i bezpieczeństwa publicznego w zakładach i urządzeniach portowych w porozumieniu z organami żeglugi,
- 2) udzielanie pomocy organom żeglugowym w zakresie ogólnych funkcji policyjnych,
- 3) zestawianie protokołów w sprawach przekroczeń przepisów, stosownie do instrukcji organów żeglugowych,
- 4) udzielanie pomocy funkcjonariuszom rządowym przy spełnianiu przez nich czynności służbowych,

- 5) nadzór nad wykonaniem przepisów o ochronie rybołówstwa, zapobieganie zanieczyszczaniu, zamulaniu, oraz zatrutowaniu drogi wodnej,
- 6) czuwanie, by na miejscach uznanych na rzece za niebezpieczne lub zakazane, nie kąpano się lub nie poiono zwierząt,
- 7) służba ratownicza,
- 8) ochrona statków, które uległy rozbiciu, lub osiadły na mieliźnie, oraz zabezpieczenie osób, mienia pasażerów i ładunków.
O nieszczęśliwych wypadkach, jak rozbicie statków, osiadanie na mieliźnie lub pożary, Policja zawiadamia natychmiast organy żeglugi.
- 9) przedsięwzięcie odpowiednich czynności w celu zabezpieczenia osób i ich mienia w razie powodzi,
- 10) ochrona przez konwoje transportów rządowych na wyraźne zażądanie odnośnych władz państwowych,
- 11) utrzymanie porządku w portach i przystaniach, w szczególności przy kasach pasażerskich i bagażowych, po porozumieniu z władzami żeglugi.

Warszawa, dnia 18 lutego 1920 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
S. Wojciechowski

Minister Robót Publicznych:
Kędzior